HUGO DE SANCTO VICTORE. GUILELMUS DE SANCTO THEODORICO. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Göttweig (?), 4. Viertel 12. Jh. Seite 47r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36641
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

quā pncipium omnis ierarchie scientie ñ tū diffinitione ⁊ denon
stratione sicē angelicā nec diffinitione ⁊ ꝓhensione sicē humanā.
quae altera inuisibilis pnsibilia demonstrat. altera uisibilis in
se ipsa ꝯgnoscit. si laudabimus diuina religiositate ⁊ pfectissimis
grāe actiomb;. Neq; enī demonstratione laudat q̄ incogitabi
le ē. neq; ꝯphensione laudat q̄ ē inconphensibile. Sola q̄ reli
gione ⁊ grāe actione ds laudari potest q̄ inuestigari ⁊ ꝯphendi ñ
potest. Si q̄ dicendo ñ potest. lauda uiuendo. Qd lingua ñ expli
cat. uita bona commendat. Bona uoluntate ꝯiungit. qui pseuen
tia ñ inuestigat. Si q̄ ñ ꝯphendis ipsū. uiuendo si; ipm tende ad
ipsū. hoc ē laudare diuina religione. Rursum si diceret ñ potest
ipsum. dicere potest q̄ data s ab ipso. Bona ei optima ꝯmendare ipm
inestabilit ꝯmendare bonū hoc ē pfectissima laudare grārum
actione. Sic q̄ laudabimus pncipium nrm diuina religiositate.
⁊ pfectissimis grāe actiomb. In ipsa aū laudatione principii
nri pmo omnium hoc commemorandū ē qualit diuina bon
tas q̄ ad omnia diffundit. pmū creanda ad ee adduxit. postea
gubnanda subsistere ꝯstituit ⁊ nutrienda ad se reformauit.
Hoc ē qd dicit pmū similis omniū. i. pmū ante oia
oportet illud dicere uerum. i. illa ueritate
dicere. ut hoc ē qualit scilicet sup ēternalis diuinitas unū
sali bonitate sua adduxit adesse ēternas ex que s substituens
post creationē uidelicet disponens ⁊ ordinans ⁊ statuens subsistere ⁊
ordinans secm se. Sist enī ⁊ cetera. Ac si diceret. Propt hi diuina
bonitas ea q̄ caut ad se reuocat. qr pnum illi ē ex insita benigni
tate illa que ee accepum a bea ut beate ee possint ad suā ꝯmuni
one uocare. qntum scilicet unū qdq; secm ordinē ꝯdicioms sue
⁊ modū capax ee potest participationis illi. Sist enī mqt hoc pnū
cause omniū. ⁊ bonitatis sup omnia. i. bonitatis q̄ causa ē oiū
qr p eam facta sunt omnia. ⁊ sup omnia ē. qr ēbit ad se facta
a se. Hoc scilicet pnum illi ē uocare ea que s ad communionē
suā ut hoc ē sicē unicuq; ex q̄ s diffinit uel dispensat ex pnia